

μων, ἐξ οὗ ἀναδίδεται διαρκῆς μονότονος θόρυβος.

Ταῦτα εἶδεν ὁ Πλεμόν εἰς ὀλίγας ἡμέρας, εἰς ὀλίγας ὥρας. Τόσον δ' ἐγοητευθῆ τὸ βλέμμα του, ὥστε πρὸς στιγμήν ἐνόμιζεν ὅτι κατείχεται ὑπὸ ὀνείρου μετέχοντος ἐκστάσεως ἅμα καὶ ἐφιάλτου. Ἄλλ' ἡ μόνωσις ἀνέκτησε τὰ δικαιώματά της, εὐθύς δὲ ὡς ἡ νύξ ἀποκατέστησε τὴν σιγὴν καὶ ὁ ὑποπλοίαρχος ἀνέκτησε τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν τῆς ἑαυτοῦ συνειδήσεως, εὐρέθη πάραυτα ἀπέναντι τῆς ἀναμνήσεως καὶ τῆς ἀπελπισίας.

Ἡ δὲ ἀπελπισία αὐτῆ καθίστατο ἀλγεινότερα κατὰ πᾶσαν ὥραν. Καθόσον αἱ ἡμέραι παρήρχοντο ἡ αἰμάσσουσα πληγὴ του καθίστατο ἰδυνηροτέρα. Ἀκαταπαύστως ἰδίως ἐπανήρχετο εἰς τὸ πνευμά του ἡ τελευταία αὐτοῦ συνέντευξις μετὰ τῆς κυρίας Διλλιέρ. Ἐσυλλογίζετο ὅτι ἐφάνη λίαν σκληρὸς πρὸς τὴν Λευκὴν καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν ἴδιον· καὶ ὅτι, ὅπως διασώσῃ τὴν ὑπερηφάνειάν του, ἀπεμάκρυνε διὰ παντὸς τὴν εὐτυχίαν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ του. Καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμήν ὑψίστη τύχη ἐπέκειτο εἰς τὸν ἔρωτά του, ἔφθασεν ἡ διαταγὴ τῆς ἀναχωρήσεώς του. Ἐδέησε ν' ἀπέλθῃ ἐκ τῆς Γαλλίας, ν' ἀφήσῃ εἰς τὸ μέλλον τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος, ἐξ οὗ ἐξηρτάτο ἅπας αὐτοῦ ὁ βίος! Τί εἰρωνεία τῆς Βίμαρμηνς! Προαισθημά τι λοιπὸν ἐνέπνεε τὴν μνηστὴν του τὴν ἡμέραν ἐκείνην, τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς μετὰ τῶν δυσαρρεσκείας, ὅτε ἀπήτησε παρὰ τοῦ Φριδερίκου νὰ παραιτηθῆ τοῦ σταδίου του. Ἡ μνηστὴ του! Δὲν ἦτο τοιαύτη πλέον τὴν ὥραν ἐκείνην. Καὶ ἐν τούτοις ὁ Πλεμόν ἐπαρηγορεῖτο μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι δὲν ἦτο μνηστὴ ἄλλου.

Ὅπως ἡ σταγὼν τοῦ ὕδατος σὺν τῷ χρόνῳ κοιλαίνει τὸν βράχον, οὕτω καὶ ἡ διαρκῆς αὕτη λύπη ὑπέσκαπτε τὴν ψυχὴν τοῦ ἀξιωματικοῦ. Ἡσθάνετο ἤδη ἑαυτὸν καμπτόμενον ὑπὸ τὸ βάρος τῆς μονώσεως. Τοσοῦτ' ἂν μάλλον ἦσαν κληραὶ αἱ πρώται στιγμαί, ὅσ' ἔστερεῖτο εἰδήσεως ἐκ Γαλλίας. Δὲν εἶχε παρέλθει ἀκόμη ὁ ἀπαιτούμενος ὕλικός καιρός, ὅπως φθάσῃ τὸ ταχυδρομεῖον. Ἄλλως τε καὶ αἱ ἀλλεπάλληλοι τοποθετήσεις του ἀπεμάκρυνον ἔτι μάλλον ἀπὸ τοῦ νέου τὴν πενιχρὰν εὐχαριστήσιν τῆς παραλαβῆς ἐπιστολῆς. Ἡ μήτηρ του βεβαίως τοῦ εἶχε γράψει. Ἄλλὰ πότε ἄρα γε ἔμελλε νὰ λάβῃ τὴν ἐπιστολήν της;

Περὶ τὴν εἰκοστὴν Μαΐου ἐπληροφορήθη τὴν ἀφίξιν τοῦ Τορπιλλοβόλου 29. Ταυτοχρόνως ἔμαθον ὅτι τὰ σχέδια τοῦ ναυάρχου Κουρμπέ ἀπεδοκιμάζοντο ἐν Γαλλίᾳ. Πᾶσα ἐνέργεια, ἂν ποτε ἤθελε λάβει χώραν τοιαύτην, θὰ περιορίζετο εἰς ἀδρανῆ ἐπίδειξιν παρὰ τὰ μεσημβρινὰ παράλια τῆς Κίνας. Ὁ ναύαρχος Λεσπὲς δι' ἡμερησίας διαταγῆς του ἀνεκοίνωσεν εἰς τὰ πληρώματα ὅτι ἔμελλε νὰ συνενωθῆ μετὰ τὴν πρώτην μοῖραν τοῦ στόλου, μετὰ τῆς Φορμόζης καὶ τῆς στερεᾶς. Τὰ σημεῖα τῆς ναυτικῆς ἐπίδειξεως ἐπρόκειτο

νῦν νὰ εἶνε τὸ Φοῦ - Τσέου καὶ τὸ Κέ - Λόγκ.

Ὁ Λογγὲ εἰσῆλθε τότε εἰς τὴν περίοδον τῆς ἐνεργοῦ δράσεως. Ὑπῆρχον ὑπόνοιαι τινες, ὅτι αἱ μικραὶ ἀναβολαὶ τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τοῦ Λι - Χούγκ - Τσάγκ καὶ τοῦ γαλλοῦ ἐπιτετραμμένου προήρχοντο ἐκ δολίας προαιρέσεως διὰ νὰ κερδίσῃ ὁ ἐχθρὸς καιρὸν. Μέρος τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἦτο προσωρισμένον εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Μίν, μετὰ τῶν φρουρίων τῆς Παγιδᾶς καὶ τοῦ κατασκευασθέντος ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Ζιφάρ ναυστάθμου. Τὰ ἀγγελιαφόρα τοῦ γαλλικοῦ στόλου εἶχον παρατηρήσει τὴν διάβασιν δύο θωρηκτῶν καὶ δύο κανονιοφόρων. Τὰ πλοῖα ταῦτα παρήλασαν αὐθαδῶς, μὲ τὴν σημαίαν των ἀνυψωμένην, μετὰ παντοίων προκλητικῶν ἐπίδειξεων, ὅφ' ἄς οἱ Γάλλοι αὐταὶ καὶ ἀξιωματικοὶ φρουρῶντες ἐξ ὀργῆς διέβλεπον τὴν ὑποκίνησιν τῶν θανασίμων αὐτῶν ἐχθρῶν, τῶν Γερμανῶν ἢ τῶν Ἀγγλων. Πρὸς τούτοις ἀνησυχητικαὶ τινες συναθροίσεις παρετηροῦντο· ὑποπτοὶ δὲ τινες ἰούγκαι, ἦτοι σινικὰ πλοῖα, ἐλοξοδρόμου τῆδε κακεῖσε ἐμπαίζουσαι τ' ἀναπαυόμενα τοῦ γαλλικοῦ στόλου πληρώματα.

Τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Μαΐου αἱ μοῖραι τῶν ναυάρχων συνηνώθησαν. Ἐκ τινος πρώτης ἐπίδειξεως, γενομένης κατὰ τὴν Φορμόζαν, ἐξηκριβώθη ὅτι οὐδὲν εἶχον νὰ πράξωσι πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο. Αἱ αὐτόθι σινικαὶ φρουραὶ ἔμενον ἀκίνητοι, δηλαδὴ ἀβλαβεῖς. Τὴν εἰκοστὴν πέμπτην, ἤρξατο ὁ ἀποκλεισμός τῶν πόρων τοῦ Μίν. Τὴν διαταγὴν μόνον ἀνέμενον ὅπως τοὺς διαβῶσιν. Ἐκεῖθεν ἤρχιζον αἱ σοβαραὶ δυσχέρειαι, διότι οἱ δύο πόροι τοῦ Κιμ - Παί καὶ τοῦ Μίν - Κάν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἦσαν ἐπικίνδυνοι, ὑπερησπίζοντο ὑπὸ διπλῆς σειρᾶς κανονοστοιχιῶν Κρούπ, διοικουμένων, ὡς ἐλέγετο, ὑπὸ ἀξιωματικῶν Γερμανῶν.

Ἄλλ' ἐδέησε νὰ παρέλθῃ πολὺ ἔως ὅτου φθάσωσιν αἱ ἀναμενόμεναι διαταγαί. Μέχρι τῆς δεκάτης πέμπτης Ἰουνίου εἶχον ληφθῆ μέτρα αὐστηρότατα. Θωρηκτὰ, καταδρομικά, ἀγγελιαφόρα, κανονιοφόρα, κατὰ πάντα διετέλουν ὑπὸ ἀτμόν, ἔτοιμα νὰ συνάψωσι μάχην. Ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τῶν μεγάλων σινικῶν πλοίων ἐτόλμησε νὰ ἐξέλθῃ, καθότι ὁ Κουρμπέ αὐτοβούλως ἐνεργῶν εἶχε δηλώσει ὅτι θ' ἀπῆντα διὰ πυροβολισμῶν εἰς πᾶσαν ἀπόπειραν φυγῆς καὶ θὰ κατεβύθιζε πᾶν ὑποπτον πλοῖον.

Ἡ περίοδος αὕτη τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἔμελλε νὰ διαρκέσῃ τρεῖς μῆνας.

[Ἔπεται συνέχεια].

ΧΑΡ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Εἰς τὸ προσεχές:

Ἡ ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΚΚΕΝΤΡΙΚΟΤΗΣ

Διήγημα κατὰ μετάφρασιν.

ΒΕΒΒΟΛΟΑ ΚΡΕΣΤΟΒΕΚΗ

ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια]

— Μήλοτσα, ἀνέγνωσα εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι τὴν μεθαύριον ἐσπέραν εἶνε εἰς τὸ «Καλλιτεχνικόν» ἐσπερίς, πρέπει νὰ ὑπάγωμεν δίχως ἄλλο, ἔλεγεν ἡ Ὀλγα Ρωμάνοβνα.

— Δὲν ἤξεύρω, μητέρα... ἂν ἔχωμεν χρήματα.

— Αὐτὸ μοῦ ἀρέσκει ἂν ἔχωμεν χρήματα! ῥοφῶσα διὰ τῆς ρινός, ὑπέλαβεν ἡ μήτηρ. Πρέπει νὰ ἔχωμεν!... Εἰπέ εἰς τὸν ἀνδρα σου νὰ σοῦ εὔρῃ, διατί εἶνε ἀνδρας, δόξα σοι ὁ Θεός! Εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ δουλεύῃ! Καὶ διὰ ποῖον ἄλλον θὰ ἐργάζεται παρὰ διὰ τὴν γυναῖκά του... Ἄς περιορίσῃ τὰς ἐπισκέψεις του καὶ ἄς καθῆσῃ νὰ ἐργασθῇ περισσότερον! Σὺ, κυρά μου, πρέπει νὰ τὸν ἀναγκάζῃς εἰς αὐτό.

— Ἀρκετὰ πλέον τὸν ἔχω ἐπιβαρύνει, μητέρα.

— Ὀλίγον τὸν ἐπιβαρύνεις, φίλη μου, ὀλίγον! Πολλάκις μοῦ σπαράσσειται ἡ καρδιά νὰ βλέπω τὰς στέρησεις σου. Καὶ σοῦ εἶνε ἕνας ὀκνηρός· ἔπρεπε νὰ κερδίξῃ πολὺ περισσότερα! Τάχα ἐξελέγχεις κάθε φορὰν πόσα χρήματα σοῦ φέρει;

— Καὶ βέβαια, πῶς, μητέρα! Κάθε φορὰν ἡ ἰδία τοῦ τὰ συναζῶ, καὶ ἔπειτα τοῦ δίδω διὰ καπνὸν καὶ δι' ὅ,τι ἄλλο χρειάζεται· ἀλλ' ἐκτὸς τούτου καὶ ὁ ἴδιος αὐτοθελήτως μοὶ τὰ δίδει ὅλα, εἰς αὐτὸ δὲν δύναμαι πρὸς τὸ παρὸν νὰ παραπονεθῶ· ἐργάζεται ἀδιακόπως οὕτως, ὥστε κάποτε καὶ τὸν λυποῦμαι ὀλίγον, ποῦ κάθεται πάντοτε καὶ ἐργάζεται, καὶ ἐγὼ πάντοτε μόνη, ἀνευ αὐτοῦ ἐξέρχομαι...

— Πῶς μόνη! ἐπιθύρυσεν ἡ Ὀλγα Ρωμάνοβνα. Νομίζω, πῶς δὲν εἶσαι μόνη ἢ μετὰ κανένα ἄλλον, ἀλλὰ μετὰ τὴν μητέρα σου φαίνεσαι πάντοτε εἰς τὸν κόσμον. Κάθε ἕνας γνωρίζει πολὺ καλὰ καὶ καταλαμβάνει ὅτι τοῦτο εἶνε εὐπρεπές, διότι ἡ μητέρα ποτὲ δὲν θὰ διδάξῃ κανένα κακὸν εἰς τὴν θυγατέρα της! Ἄλλὰ τί χρειάζονται τὰ περιττὰ λόγια, καλλίτερα θὰ κάμῃς νὰ διατάξῃς τὸν φερφιρίγκο σου νὰ σοῦ ἔχῃ χρήματα δ' αὐρίον! Καὶ ἂν δὲν εὔρῃ—ἰδοῦ, ἀκουσε τὴν πρακτικὴν συμβουλὴν μου, καὶ σοῦ τὴν λέγω ἐξ ἰδίας πείρας—μὴ τὸν ἀφήσῃς νὰ σε πλησιάσῃ οὔτε κατὰ ἐν βῆμα, οὔτε ἕνα χᾶδι, οὔτε ἐν τρυφερῷ βλέμμα, οὔτε ἕνα λόγον· κούρασέ τον καὶ βασάνισέ τον καλὰ-καλὰ, εὐτυχῶς διὰ σέ, ποῦ εἶσαι ψυχρὰ καὶ ἀπαθής, τίποτε δὲν κοστίζει μὴ φοβῆσαι, ἂν βάλῃς εἰς πρᾶξιν τὸ στρατήγημα